

Jesús de Praga i Sant Hilari

REVISTA MENSUAL

El nou Ecònom

Mossèn Miquel Bosch

El Sr. Bisbe ha disposat que la vacant produïda per la mort del senyor Rector, esdevingués ocupada pel Rnd. Miquel Bosch, ecònom fins ara de la parròquia de Sant Boi de Llussanès. Les bones qualitats de l'elegit per a governar la nostra parròquia, ens fan esperar una actuació fecunda i apostòlica. Mossèn Bosch ha deixat una estela brillantíssima de mèrits arreu a on la Providència l'ha col·locat, i la collita de fruits en la salvació de les ànimes ha estat per totes bandes ben abundosa. La tasca que ha dut a terme en totes les parròquies en les quals ha exercit el seu ministeri s'ha captat les simpaties dels fidels. No fa pas gaire temps que sota el seu economat en la parròquia de Sant Boi de Llussanès, s'organitzaren uns dies de penitència, model de pietat i religiositat, ço que li valgué una entusiàstica felicitació de la nostra primera Autoritat eclesiàstica. Les seves qualitats i mèrits literaris li han valgut una carrera parroquial lluidíssima, durant el desenrotllament de la qual ha confirmat sempre les esperances que els superiors han posat en ell. De jove, fou destinat, com a Vicari-Mestre, a la parròquia de Tona. Més tard exercí les Vicaries de Ripoll i Manresa. Darrerament fou nomenat Ecònom de Sant Boi de Llussanès, on ha vingut exercint el seu apostolat fins a l'hora en què la Providència l'ha portat a la nostra parròquia.

Vulgui acceptar el novell Ecònom la nostra humil però cordial felicitació alhora que demanem al Déu de les misericòrdies encert en la seva tasca, plena d'entrebancs i dificultats en els moments que estem travessant.

Ajudem l'Església

Deia fa pocs dies l'editorial de la revista «Flama», òrgan dels fejo-cistes, aquestes paraules, amb ocasió de l'extinció total del pressupost del Clergat: «L'eclesiàstic és l'únic estament que ha estat tractat sense entranyes». Per a ell—diem nosaltres—no ha existit ni jubilació, ni retir ni assegurança ni cap de cap d'aquestes maneres de viure que l'Estat, en un poble civilitzat, sol allargar a un servidor quan vol prescindir dels seus serveis. La clerecia, els sacerdots, es veuen atacats pel setge de la fam. No ha estat escoltada cap de les veus que ha clamat, del camp contrari i tot, per una reduïdíssima engruna de generositat envers els vellets rectors dels pobles rurals. La crua realitat és aquesta. Els decrets de les sectes es venen complint. La mica d'influència que el rector pogués tenir en el poble, efecte de les almoines i caritats que li era possible de fer, aquesta i tot, vol ésser arrebaçada a l'Església.

Els vertaders catòlics hem de mirar, doncs, que cap de les parròquies hagi d'ésser abandonada per manca de decorosa subsistència. Ajudem l'Església per tal que pugui anar expandint la seva benefactora influència arreu dels pobles. Hem de defensar l'Església de tots els atacs, fins del de la fam. Hi tenim una obligació sagrada. Aquell qui se'n volgués excusar, no mereixeria el nom de cristià.

Commemorant les festes nadalenques

La llum fulgurant

Nadal, esclat de joia! Pronuncieu Nadal i una roina tremoladissa amoreix vostre esperit. Oh! la faç d'un Nin-Déu, que exten les seves blanques manetes damunt de quatre palles, és irresistible. Tothom en aquest dia recorda els moments d'alegria sincera i pau dolça, gronxats per aquells batecs ritmats de les hores que s'en van, viscudes en el dia de Nadal.

Els àngels feren ressonar un dia «pau a la terra als homes de bona voluntat» i la llum fulgurant d'un Déu fet home escampa per tot arreu uns raigs de germanor i benaurança.

Avui, per desgràcia, la veu de discòrdia és la senyera, podriem dir, de nostre segle. Donem una ullada a totes les nacions, a la vida del treball, als individus, a la família i confessem que com el profeta podem gemegar, asseguts sobre les desferres d'una lluita sagnant, voltats de runes ferèstegues, sospirant postrats amb confiança: «Hem pecat, Senyor, i com fulla bellugadissa hem perdut nostra dignitat, i nostres iniquitats—quasi com duts per una ventada—ens han manat; i per això Vos ens heu amagat vostra faç i ens heu deixat dins el llot de nostra misèria. Ens penedim, Senyor Mireu l'afflicció de vostre poble, feu venir a l'Esperat, envieu l'Anyell el qual ens lliuri del jou de l'esclavitud. Feu-nos sentir, Senyor, vostra veu: Aconsola't, aconsola't, poble meu; aviat vindrà la teva salvació; per què estàs submergit en l'amargor? No temis, jo et salvaré». Ah! el dia memorable jo l'he vist. La commemoració del dia solemne en el qual fou anunciada la pau als homes ja ha arribat. Que la llum del diví Nadó esquinci la negra boira que avui s'arrossega sobre la societat. Que la seva caritat encesa apagui les flames ardents de la discòrdia moguda per aquesta mai apagada cobejança. Oneji triomfant la bandera de la justícia i el deure, lligats nostres cors amb dolça llaçada d'amor. Acoblats sota la bandera sagrada, pot urpejar fort la fredor de l'indiferència, pot bramolar el torb del malestar; gronxant l'Infant petit tastarem l'obra dolça.

QUIDON

D'ensenyança

Les Missions de Santa Isabel (Fernando Poo) han rebut el cop de veure suprimida llur subvenció escolar.

La notícia, així, escueta, poc diu, però penseu que tant les escoles que estaven sota l'immediata vigilància dels missioners com les divuit escoles que en diferents poblats funcionaven, tot dependint directament de la Missió, han d'acusar evidentment els efectes d'aital disposició governamental.

Dita subvenció junt amb la que aportava la Procuradoria del Vicariat, encloïa anyalment les despeses de l'ensenyança i mantenció dels escolars indígenes. Es molt probable que ara serà precis clausurar man-

tes de les dites escoles i els indígenes que hi rebien instrucció no tindran altre remei que tornar als poblats llurs.

El Vicari Apostòlic Mons. González ha fet que de moment funcionin escoles secundàries catequístiques que sense un pla d'estudis oficial puguin quan menys conservar lo assolit fins ara.

Les notícies precedents m'han portat per una ben senzilla associació d'idees a meditar el problema escolar de Sant Hilari i del seu terme.

Al poble tots sabem que si no fos per l'escola parroquial i la de les germanes que venen desenrotllant una meritòria labor, quedarien un elevadíssim tant per cent d'infants materialment impossibilitats per deficiència de local i material, de rebre l'adequada instrucció que necessiten, més, si tots els matriculats a l'escola del govern assistissin assiduament a ella, s'haurien de donar les classes al mig de plaça car al local que ocupen, és impossible de tota impossibilitat encabir-hi la meitat de la dita matrícula.

Ara bé: que passarà si com diuen impideixen l'ensenyança als religiosos? Que han de fer tota aquesta canalleta? Que serà d'ells, mancats del mínim bàsic d'instrucció exigible?

Penseu que la major part dels problemes actuals i de tots els segles són problemes de cultura i disminuir aquesta no és certament la manera a adobar-ho. Actualment un 40 per cent van a les escoles no oficials. Vista l'impossibilitat de que aquest 60 o 70 per cent acudeixin a l'escola de l'estat. Com es té de solucionar aital problema?

Recorrent el poble a l'hora d'escola veureu infinitat de criatures els pares de les quals de tot es preocupen menys de l'educació social i cristiana dels seus fills. Que voleu que puguin ser el dia de demà? Com si no hi haguessin prous problemes, sembla encara que es complaguin en augmentar-los pel pervindre.

Crec que és un assumpte del que el nostre Ajuntament deuria preocupar-se'n i mirar de posar-hi remei. Em sembla que és força més important això que no pas el que el poble gosi de passeigs més o menys magnífics.

Que en treurem de millorar el poble si no millorem llur condició moral? Els forasters no acudirán pas més nombrosos per bonic que aquest sigui si en arribant aquí han de lluitar contra l'incultura i ignorància dels nadius.

THEOFIL

CURIOSITATS**Diàriament a l'Índia moren cent individus per picades de serps**

Els habitants de l'Índia es mostren molt respectuosos amb les serps, tingudes allà per animals sagrats. Aquesta és la raó principal. Però tampoc s'han de matar, per evitar la venjança de les que encara queden vives. Existeixen també, pels voltants de Calcuta, sectes diverses, com els «Gidharias» i «Samperias», que trafiquen amb les serps. Les cacen per a vendre-les als encantadors, vulgarment coneguts amb el nom de «Nats».

Però, els indis paguen molt car llur familiaritat amb aquesta classe de rèptils. Segons estadístiques del «The Illustrated Weekly of India», la mortalitat causada a l'Índia per les bèsties ferotges és, aproximadament, de 2 000 o sia un promedi de 6 per dia, mentre que per mossegades de serps moren, diàriament, 100 individus!

Per a lliurar l'Índia de semblant càstig, caldria portar a terme una lluita interminable i d'extermini. Però això no serà possible, mentre el cor dels seus habitants estigui tant enredat en tantíssimes i tan ridícules creences supersticioses.

El catòlic, el català i la premsa diària

Són molt diversos i força moderns i suggestius, els mitjans que té la societat moderna per a il·lustrar i conduir els esperits. Tan atractius són tots ells i tan gran és llur abast, que bé podriem dir que ningú no defuig llur influència. Els mitjans són molts i excel·lents; el mal és que no solament puguin disposar-ne els que il·lustren en el bé i condueixen pel recte camí, sinó que qui més els controla siguin els falsos il·lustradors i conductors. La ràdio, el cinema, la premsa, són els més poderosos i suggestius d'aquests mitjans. Però la premsa, i sobretot la premsa diària, continua essent el més poderós de tots ells.

El més poderós i el més complet. És l'únic que no es limita a tal o qual activitat, sinó que les ateny totes. Són molts els homes que, cons-

cientment o inconscientment, es deixen conduir pel diari en tot ordre d'idees, i ja no adquireixen en tota la vida altres coneixements que els que la vida diària i el «diari» els ensenyen. Els llibres no solen sortir d'un nucli relativament molt restringit, sobretot els llibres que ensenyen, no els que únicament recreen. I entre els lectors de llibres encara hi ha els que llegeixen amb constància i els que només llegeixen circumstancialment. El diari, en canvi, el llegeix tothom i el llegeix amb constància.

La premsa diària té una part molt important en la formació de l'individu. El mal és que aquest procés es forma en l'individu mig inconscientment. Per això no exigeix el diari que li cal, sinó que pren el que li donen o el primer que li vé a la mà. Quan un home va al cinema, exigeix que el local reuneixi bones condicions, i que les pel·lícules siguin com li agraden; es passa les hores mortes afinant la ràdio; en canvi no es preocupa de triar un diari que respongui a les seves idees.

D'aquesta incúria no queda exceptuat el catòlic. Si va a l'església, li agrada sentir-s'hi recollit, que els celebrants, els predicadors, que l'ordre del temple, tots els elements li ajudin a aixecar l'esperit, i val a dir que sovint no regateja de subvenir les despeses que tot això ocasiona. Adhuc en els nostres temps d'incredulitat s'han aixecat costosos temples, s'han restaurat els antics, s'han fundat innombrables cases de religió. Només el diari catòlic no interessa a la massa catòlica. Ella compra un diari qualsevol del carrer, i mentre no li ataquin descaradament aquelles creences que ell estima, ja li va bé. Li va bé per a informar-se conscientment, i per a formar-se inconscientment. Per això la seva religiositat, àdhuc quan és sincer, té moltíssimes llacunes. No s'ha adonat mai que de catòlic hom no arriba mai a ésser-ne prou, ni a conèixer prou la doctrina catòlica; que li cal aprendre sempre.

El mateix fa el català que estima Catalunya. El veureu acudir sempre que d'una manera o altra cal ajudar la causa catalana. Assisteix als mítings, vota pels catalanistes. Ajuda amb els seus diners les campanyes catalanes. Però no compra mai un diari català. Amb un de castellà, sovint castellanista, ja en té prou. Li basta per assabentar-se conscientment del que passa pel món, àdhuc del moviment catalanista, i, inconscientment, per a formar-se, àdhuc en les coses de Catalunya. D'aquí venen tantes llacunes en el seu catalanisme. Per això no sap més català que el que es parla a la fàbrica o a l'oficina; per això, amb prou feines si té quatre nocions mig embastades d'història de Catalunya; per això no coneix més Catalunya que la que els ulls materials li fan veure.

Qui ens explicarà aquest misteri? Per què només una petita part dels que es diuen catòlics compren la premsa catòlica, i només una petita part dels que es diuen catalanistes compren la premsa catalana? Fins quan durarà aquesta vergonya?

JAUME RUIZ MANENT

Un monument a Crist Rei

A Poznan ha estat erigit un esplèndid monument a Crist Rei. El monument forma tres arcs; en el del mig hi ha col·locada una gran estàtua que representa la reialesa de Crist. Es d'un estil molt sobri i elegant.

El poble polonès sent neguit de vida cristiana. En contra de la propaganda comunista intensificada per la proximitat de Rússia, s'ha iniciat l'organització de l'Acció Catòlica sota els preceptes de Pius XI, i un dels actes de més eficàcia per a la lluita és la pública proclamació de la reialesa de Nostre Senyor Jesucrist.

NOTICIARI

FESTES.—El mes que acabem de travessar—l'últim de l'any—celebra les simpàtiques i cristianes festes de Nadal. A tot arreu elles són solemniament i devota desenrotllades. També ací. Quant a les festes religioses, l'Ofici de Maitines en el qual es cantà la tradicional Missa de Calvó Puig; l'església parroquial pleníssima. L'Ofici de les onze molt concorregut també. Tant al matí com a la tarda, les devotes cançons de Nadal, interpretades per un chor de nens dirigits pel mestre Clopés. El ritme característic de les festes de Nadal s'estengué també a les de Cap d'Any i Reis. Quant a les festes profanes, es descapdellà al teatre Tivoli una vetllada composta de teatre i cançons.

LA FIRA.—Enguany sembla que serà molt animada la que celebra la nostra Vila en l'escaiença de la festa de Sant Hilari, sobretot si perdura el bon temps dels dies que han precedit.

OBRA DEL CULTE I CLERECIA.—S'està organitzant definitivament, ja que la mort del Sr. Rector (a. c. s.) paralitzà els treballs iniciats.

OBRA DELS EXERCICIS.—El senyor ecònom sembla decidit a activar novament aquesta tasca regeneradora.

Servei demogràfic i estadístic de Sant Hilari

MES DE NOVEMBRE

Naixements.—El dia 6, una nena—Josepa, Clara, Teresa—filla de Antoni Durant i Carme Bruguera. El dia 10, un nen—Joaquim, Joan, Ramon—fill de Joan Morera i Mercè Vernedas. El dia 10, un nen Francesc Xavier, Cassimir, Josep—fill de Cassimir Brugués i Nativitat Buhí. El dia 20, un nen—Joan, Josep, Angel—fill de Joan Trias i Dolors Bofia. El dia 19, una nena—Irene, Joaquina—filla de Joan Boada i Ramona Duran. El dia 24, una nena—Maria, Roser, Carme—filla d'Antoni Prat i Pietat Busquets. El dia 23, un nen—Josep, Lluís, Joan—fill de Joan Masó i Maria Valls. El dia 30, una nena—Montserrat, Anna, Margarida—filla de Joan Masmiquel i Concepció Nogué. El dia 29, un nen Josep, Joan, Pere—fill de Josep Roura i Maria Gubau. El dia 31, una nena—Josepa, Antònia, Dolors—filla de Jaume Fàbrega i Encarnació Plana.

Matrimonis.—El dia 12, Josep Ferrés Casas amb Carme Coll Joanhuix. El dia 28, Feliu Murull Català amb Maria Font Arboig. El dia 31, Ramon Auledas Pagés amb Dolors Taberner Borrell. El dia 31, Isidre Collbatallé Duran amb Teresa Rotllant Rovira.

Defuncions.—El dia 6, Josep Rosquelles Masó, de 73 anys. El dia 27, Carme Fontet Arimany, de 14 anys. El dia 31, Marian Tarrés Bayés, de 46 anys.

CONSULTORI MEDIC-QUIRURGIC

JUBERT

MALALTIES DE LES CRIATURES = MALALTIES DE LA PELL

CIRURGIA INFANTIL = CIRURGIA DELS OSSOS = DIAGNÒSTICS

Plaça Constitució, 7, pral.

GIRONA

ARTS GRAFIQUES = Santa Coloma de Farnés = Rep. F. Fauria